

Elevtekst: novelle

Av Maud Elisabeth Dedichen, vg2

Oppgave

Skriv en novelle med utgangspunkt i ordene «en stor dag».

Kommentar: Tittelen skal ikke forklare for mye av innholdet, og skal gi mening først etter at man har lest novellen.

Kjære pappa

In medias res

Beskrivelser
hinter om at noe
er galt:
mørke skygger, rot,
rører ikke kaken

«... for deg som fyller ditt år, ja deg vil vi ...» De står ved enden av sengen og synger for ham. De feirer med kake til frokost. Kake med lys. Den store bylten under den hvite dynen begynner å bevege på seg. Den stiger opp, og han ser på dem. Han har mørke skygger under de blå øynene. Han sukker. «... Si meg så hva vil du mere, gratulere ...». Kaken lyser opp rommet frem til han lener seg bort mot den og blåser ut lysene. Det blir mørkt. Datteren fomler for å finne lysbryteren. på nattbordslampen til moren, men de små fingrene hennes finner ikke annet enn rot. Moren finner lysbryteren til lampen i taket, og bylten kryper tilbake under dynen. Moren og datteren setter seg på den andre siden av sengen og begynner å skjære opp kaken. Bylten beveger på seg. Han snur seg og ser på dem, men sier ingenting. «Takk» er det så vidt man hører når han blir servert kakestykket sitt, men han rører det ikke.

Datterens synsvinkel

Konflikt: rømme

Litt av kaken er gomlet på, og moren må på jobb. Datteren sitter igjen og lurert på når det er greit å rømme. Ut av rommet, gjennom stuen, ned trappen og inn på sitt eget rom. Sin egen trygghet. Han titter bort på henne der hun sitter i den lyseblå pysjen med isbjørner på som hun fikk av ham til jul. Han flytter seg nærmere datteren og legger hodet sitt i fanget hennes. «Nå er det for sent», tenker hun og ser for seg hvordan hun kunne vært trygg i sin egen seng hadde hun

Handlinger
viser båndet
mellom faren og
datteren

rømt i tide. Han tar tak i den lille hånden hennes og legger den på hodet hans. «Klapp meg på pannen, da», sier han og lukker øynene. Hun gjør som han sier. Han snakker. Hun kan høre stemmen hans som bakgrunnsstøy, men hun har lært seg å blokkere det ut. Hun ser ut av vinduet og ser snøen falle. Den legger seg på bakken, lag etter lag. Grenene på de store trærne har frost på. Datteren kan se noen gå ut døren. Moren. Hun lukker jakken og snurrer skjerfet enda en gang rundt halsen før hun går mot bilen.

Symbol:
snø, frost

Det er ikke lenger stemmen hans i bakgrunnen. Lyden av hulk overdøver den kalde stillheten fra snøen utenfor. Datteren vil ikke se ned på ham. Hun har sett ham sånn før. Hun kjenner hele ham riste mens fortrent gråt slipper ut av den stramme munnen hans. Hun ser bort på nattbordet til moren for å finne noe annet å tenke på. Familiebildet innrammet med falske krystaller står stødig i midten, men rundt ligger alt fra gamle magasiner til parfyme, sminke og smykker. Rot. Kaos. Hun ser opp på veggen. Det henger et maleri der av en stor isbre med havet som slår imot de sterke, kalde veggene. Hun lukker øynene og kan se for seg de store bølgene. Lyden av måkeskrik og lukten av saltet i havet. Den bitre vinden som drar i håret hennes, nesten så den prøver å dra henne over ende.

Symbol:
falske krystaller

Symbol:
vind

Han tar tak i hånden hennes som har sluttet å klappe ham på hodet og leder den frem og tilbake som et hint på at han vil hun skal starte igjen. «Trøst meg, vær så snill. Jeg trenger det», hvisker han og ser opp. De klare øynene hans er blodskutte. Datteren kan se sjelen hans gjennom den klare, blå irisen. Den er kald. Alene. Hun ser bort. Han klapper seg selv på pannen med datterens lille hånd.

**Spennings-
topp:**
datteren ser sjelen

Hun sitter der med hodet hans i fanget til snøen ikke lenger daler fra himmelen. Verden utenfor har plutselig dratt på seg en stor, hvit dyne. Hånden hennes hviler på pannen hans. Alt er stille nå. Alt hun kan høre, er sine egne hjerteslag, men ikke engang de klarer å overdøve den høylytte stillheten som presser på datteren utenifra.

**Vendepunkt,
åpen slutt**

Hun lukker øynene igjen og legger seg ned under den store, hvite dynen, hun også.